

ΤΣΑΚΩΝΙΚΗ ΔΙΑΛΕΚΤΟΣ

Ἐν τῇ ἐπετηρῖδι τοῦ 1894 τῆς Πρακτικῆς σχολῆς τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν ἐν Παρίσις ἐδημοσιεύθη σημείωμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ πρὸ δύο ἐτῶν ἐπὶ τόπου μελετήσαντος τὴν τσακωνικὴν διάλεκτον κ. Hubert Pernot. Ἐν τούτῳ ἀναφέρεται πρῶτον ὅτι ὁ κ. Pernot ἀνεκάλυψε καὶ ἀντέγραψε χειρόγραφον ἐν τῇ ἔθν. Βιβλιοθήκῃ, ὅπερ θὰ χρησιμοποιοῖται μεταγενεστέρως, δι' οὗ διαλευκαίνονται πολλὰ περὶ τοῦ προσώπου τοῦ Πτωχοπροδρόμου. Ἐπονται ἔπειτα παρατηρήσεις τινὲς περὶ τῶν γραμματικῶν τῶν μέχρι τούδε γραφειῶν, περὶ τῆς τσακωνικῆς διαλέκτου ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἐν Λεωνιδίῳ Οἰκονόμου, ὑπὸ τοῦ Deville, καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Deffner, οὗτινος τὰς ἐργασίας θεωρεῖ ὁ κ. Pernot ἐπιστημονικωτέρας τῶν προηγουμένων δυνά, καίτοι τὸ ἔργον τοῦ ἀφῆκεν ἡμίτελές διότι δὲν περιέλαβε τὰ τῆς συντάξεως οὔτε τὰ τῆς μορφολογίας.

Ὁ κ. Pernot μὴ δυνηθεὶς νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐν Λεωνιδίῳ, καὶ περιέβη ὅλα τὰ χωρία τῆς Τσακωνίας δὲν ἐξήντηλσε τὸ θέμα του, παραλιπὼν τινὰς λεπτομερείας, αἵτινες ὁμῶς δὲν παραβλάπτουσι τὸ σύνολον τῶν μελετῶν του. Ἰδίᾳ δὲ παρατήρησεν ὅτι ὑπάρχουσι δύο ἰδιώματα τῆς τσακωνικῆς διαλέκτου εἰς τὰ 7 ἢ 8 χωρία εἰς τὰ ὅποια ὀμιλεῖται ἡ διάλεκτος αὕτη. Τὴν περὶ τῆς διαλέκτου ταύτης μελέτην τοῦ ὁ κ. Pernot θέλει ἐκδώσει κατὰ μονογραφίας μεμωμένως. Ἐν τῇ ἐπετηρῖδι δημοσιεύει ἐλάχιστον μέρος ταύτης, οἰοῦν ἐκθέτων τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας καὶ τὴν μέθοδον ἣν θέλει ἀκολουθῆσαι κατὰ τοὺς γλωσσολογικοὺς καὶ φθονολογικοὺς νόμους, δι' ὃ πραγματεύεται μόνον περὶ τῆς λέξεως *ἀθί*, δι' ἧς οἱ τσάκωνες ὀνομάζουσι τὸν ἀδελφόν, καταδεικνύον ὅτι ἡ λέξις αὕτη κατὰ νόμους σταθεροῦς, οὗς ἀκολουθεῖ ἡ νεοελληνικὴ καὶ οἰτινες ἀπαντῶσιν εἰς πληθὺν ἄλλων ἑλληνικῶν λέξεων, προέκυψεν ἐκ τῆς λέξεως *ἀδελφός*.

M.



ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

Συνεδριάσεις τῆς 19ης Ἰανουαρίου, τῆς 2ας, 16ης Φεβρουαρίου καὶ τῆς 2ας Μαρτίου. — Ὁ κ. Φερδινάνδος Νόα ὀμίλησε περὶ Μυκηναίων ἀκροπόλεων κατὰ τὴν Κοπαΐδα λίμνην. Ὁ ρήτωρ δι' ἰδίῳν παρατηρήσεων ἐπὶ τόπου ἐξηκρίθωσε τὴν ὑπάρχον δύο μυκηναίων ἀκροπόλεων ἐπὶ νησιδίων κατὰ τὴν βορειανατολικὴν ἀκτὴν τῆς λίμνης, αἵτινες μετὰ τῆς γνωστῆς ἤδη τῆς καλουμένης σήμερον Γουλλὰς ἀπετέλουν μέρος τοῦ μεγάλου δικτύου τῶν ὄχυρωτικῶν ἐργασιῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν προχωμάτων καὶ κολοσσιαίων ὑδραυλικῶν ἔργων, δι' ὧν οἱ παλαιότατοι κάτοικοι τῆς περὶ τὸν Ὀρχομενὸν χώρας, οἱ Μινύαι, οἱ πρὸ τῶν Τρωϊκῶν ἀμάσαντες καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ παναρχαίου τῆς Ἑλλάδος πολιτισμοῦ ἀνήκοντες μετέβαλον τὰ ἀπέραντα τῆς Κοπαΐδος ἔλη εἰς καλλιεργήσιμον γῆν. Αἱ πρῶται περὶ τῶν ἔργων τούτων παρατηρήσεις συνδέονται μετὰ τῶν πρὸς ἀποξήρανσιν τῆς λίμνης ἐργασιῶν τῆς γαλλικῆς ἐταιρίας, περὶ ὧν ὁ κ. Καμπάνης διέλαθεν ἐν τῷ Bulletin τὸν ἐνταῦθα γαλλικὸν ἀρχαιολογικὸν ἰνστιτούτου. Μέγα μέρος τῶν ἰσχυροτάτων καὶ κολοσσιαίων προ-

χωμάτων, τὰ ὅποια οἱ Μινύαι ἀνήγειραν πρὸς διατήφρυσιν τοῦ ἐλώδους τόπου καὶ διευκόλυνσιν τῆς πρὸς τὰς καταβόθρας ροῆς τῶν ὑδάτων ἐξῆλθον εἰς φῶς, μόλις διὰ τῶν ἐργασιῶν τῶν τελευταίων ἐτῶν ἀπεσύρθησαν τὰ ὑδάτα τῆς λίμνης. Τῶν ἀποξηραντικῶν τούτων ἔργων ἐναργῆ εἰκόνα παρέχει ὁ τοπογραφικὸς πίναξ, ὅστις εἶνε συνημμένος εἰς τὴν νεωτάτην τοῦ Ἐρνέστου Κουρτίου πραγματείας περὶ τῶν προχωμάτων τῶν Μινυῶν. Τὰ ἔργα αὐτῶν κατόπιν κατεστράφησαν, πόλεις ὅλαι κατεποθήσαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων, τῶν ὁποίων ἡ διὰ τῶν καταβόθρων ἐκροή ἡμποδίσθη ὑπὸ τε φυσικῶν καταστροφῶν καὶ ὑπὸ τῶν Θεβαίων, τῶν πολεμιῶν τοῦ Μινυεῖου Ὀρχομενοῦ, μετὰ τρεῖς δὲ ὅλας χιλιετηρίδας προσπάθειαι γίνονται πάλιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κατὰ τὴν 2αν πρὸ Χριστοῦ χιλιετηρίδα εὐημερίας τῆς χώρας ἐκείνης. Ὁ ρήτωρ παρέχει κριτικὴν ἐρμηγείαν τῶν μυθολογικῶν παραδόσεων περὶ τε τῶν παναρχαίων τούτων καταστροφῶν καὶ περὶ τῆς σχέσεως τῶν ἔργων ἐκείνων πρὸς τοὺς Μινύας, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἐξ ἀνατολῶν ἐλθόντας καὶ ἐκ τῆς Ἀττικῆς διὰ τοῦ Εὐρίπου ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Λαρυμνης τὴν περὶ τὸν Ὀρχομενὸν καὶ τὴν Κοπαΐδα λίμνην καταλαβόντας. Ἡ κριτικὴ αὐτοῦ ἐρμηγεία τῶν μύθων ἀναφέρειται ἰδίως εἰς τὰς περὶ τῆς βιωτικῆς Ἀρνῆς παραδόσεις, τῆς σχέσεως αὐτῆς πρὸς τὴν θεσσαλικὴν Ἀρνην καὶ πρὸς τὸν Μινυεῖον ἥρωα Ἀθίμαντα, τοῦ ὁποίου ἀκρόπολις ἦτο ὁ Γουλλὰς. Ἀκριβεστάτας παρατηρήσεις καὶ περιγραφὰς φέρει ὁ ρήτωρ περὶ αὐτῆς τε καὶ τῶν δύο ἄλλων ὑπ' αὐτοῦ πρῶτον παρατηρηθεῖσιν ἀκροπόλεων κατὰ τὴν εἰς τὰς καταβόθρας ἐκβολὴν τῶν κολοσσιαίων τάφρων. Ἡ ὅλη πραγματεία αὐτοῦ διαχέει νέον φῶς ἐπὶ τῶν μυθολογικῶν παραδόσεων περὶ τῆς παναρχαίας τῶν Μινυῶν ἐποχῆς. — Ὁ κ. Ἀνδρέας Σκιας ὀμιλεῖ περὶ τῆς παρλιτίου τοπογραφίας, ἀφορμὴν λαμβάνων ἐκ τῶν πέρυσιν ἐν τῇ κοίτῃ τοῦ Ἰλισοῦ γενομένων ἐρευνῶν παρὰ τὴν σημερινὴν πηγὴν Καλλιρρόην. Ὁ κ. Σκιας παρατηρεῖ ὅτι αἱ ἀνασκαφαὶ ἀπέδειξαν ὅτι ὄχι μόνον ἡ Ἐννεάκρουρος ἐκεῖ δὲν ὑπῆρξε ποτέ, ἀλλ' οὔτε κἀν πηγὴν τις πιθανῶς, ὑποθέτει δὲ καὶ τὴν κοίτην τοῦ Ἰλισοῦ ὅπως μεταθεβλημένη ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον (πλήρης ἡ ὀμιλία αὕτη περιέχεται ἐν τῷ νεωτάτῳ τεύχει τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας). — Ὁ κ. Χάρτβιγ ὀμιλεῖ περὶ θραυσμάτων ἀγγείων, ἐν οἷς παρουσιάζονται ὀνόματα τεχνιτῶν. — Ὁ κ. Βόλτερς περὶ ἀναγλύφου ἀναθηματικῆς εἰς τὸν Ἀσκληπιόν. — Ὁ κ. Σμιτ περὶ ἐκτύπων παραστάσεων ἐπὶ γαλλικῆς πλακῶς ἐκ Βοιωτίας, τὰς ὁποίας σχετίζει πρὸς συγγενεὶς καὶ ὁμοίας ἄλλας παραστάσεις ἀγγείων. — Ὁ κ. Δαίρπφελδ κατὰ πάσας τὰς συνεδρίας ἀνακοινώνει περὶ τῶν παρὰ τὴν Ἐννεάκρουρον ἀνασκαφῶν, καθ' ἃς νοτίως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπεκαλύφθη αἰθουσά τις τῶν Ἰοβάκχων, τὸ Βακχεῖον, ὡς ὀνομάζει αὐτὸ ἐπιγραφή μακρὰ ἀνευρεθεῖσα ἐκεῖ ἐπὶ μικρῆς στήλης μετὰ παρακειμένων βωμῶν τοῦ Διονύσου. Ἡ ἐπιγραφή εἶναι ἐκ τοῦ 3ου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, ἡ θέσις δὲ τοῦ Βακχεῖου πρέπει νὰ συμπιπτή μετὰ τοῦ πλησίον τῆς Ἐννεακρούρου ἱεροῦ τοῦ ἐν Λίμνης Διονύσου. — Ὁ κ. Βίδε παρέχει ἀνάλυσιν τῆς πολὺ διδασκτικῆς ταύτης ἐπιγραφῆς. — Ὁ κ. Μαξιμιλιανὸς Μάυερ ἐρμηγνεύει τὰ ἀρχαιολογικὰ ἐξαγόμενα αὐτῆς. — Αἱ περὶ τῶν ἀνασκαφῶν ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Δαίρπφελδ ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰς γενομένας πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς ὑπονόμου τοῦ Πεισιστρατείου ὑδραγωγείου ἐργασίας, αἵτινες ἀπεκάλυψαν μέγα αὐτῆς μέρος μέγιστον ἐγγὺς τοῦ ὄρειοῦ τοῦ Ἡρώδου. Αἱ τῆς χειμερινῆς περιόδου 1893/94 συνεδρίαί τῆς σχολῆς ἔληξαν κατὰ τὴν 2αν Μαρτίου.

Ἐδῆ δημοσιεύθη τὸ Καταστατικὸν τῆς ἐν Ἀθῆναις ἀμερικανικῆς Σχολῆς, τὴν ὁποίαν διευθύνει ὁ κ. Κάρολος Βαλδσταίν. Τὰ εἰσοδήματα τῆς Σχολῆς, τὴν ὁποίαν συντηροῦν 20 ἀμερικανικὰ πανεπιστήμια καὶ σχολεῖα, πληρόντονα κατ' ἔτος ἕκαστον 250 τάλληρα, ἀνῆλθον περίπου εἰς 7,705 τάλληρα, αἱ δὲ δαπάναι εἰς 5,611,96. Ἡ λογοδοσία τοῦ διευθυντοῦ περιέχει ἐκτενεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐνεργουμέ-

νων ἀνασκευῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐν τῷ Ἡραΐῳ τοῦ Ἄργους, αἱ ὁποῖαι ἐξακολουθοῦν.

— Αἱ ἐργασίαι πρὸς στερέωσιν τοῦ κινδυνεύοντος νὰ καταπέσῃ ἐπιστυλίου τοῦ Παρθενῶνος προχωροῦν, μετ' ὀλίγας δ' ἡμέρας ἀποπερατοῦται ἡ συνδεδειγμένη αὐτοῦ. Ἄλλ' ἐκτὸς τούτου ἡ κυβέρνησις ἀπέπειται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς στερεότητος ὄλων τῶν ἀρχαιολογικῶν μνημείων τῆς πρωτεύουσας, διότι ὁ καιρὸς καὶ διάφορα ἄλλα φυσικὰ αἰτία ἐπιφέρουσι πάντοτε ἐπ' αὐτῶν βλάβας, τὰς ὁποίας καθήκον ἔχει νὰ ἐπανορθώσῃ. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ Παρθενῶνος ἐργασίας θὰ ληφθοῦν προφυλακτικὰ καὶ διὰ τὸ λεγόμενον Ἐθνεῖον μέτρα, καθόσον ἀπὸ τῆς βορείας πλευρᾶς αὐτοῦ ἐπικρέμαται μέρος τοῦ γείτου. ὅπερ κινδυνεύει νὰ καταπέσῃ.

— Σπουδαιότατῃ ἀρχαιολογικῇ ἀνακάλυψις ἀγγέλλεται ἐξ Αἰγύπτου. Εἰς τὴν παρὰ τὴν Σαχάραν πυραμίδα τοῦ Δαπιούρ, ὅπου γίνονται ἀνασκευαὶ ὑπὸ τὴν ἐπιβλέψιν τοῦ κ. Μόργαν, διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου τῶν αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων, ἀνεκαλύφθη εἰς βάθος 25 ποδῶν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους αἶθουσα 230 ποδῶν πλάτους, κατεσκευασμένη ἐντὸς τοῦ βράχου. Ἐν αὐτῇ ἀνευρέθησαν ἑνδεκά τάφοι ἀνωτέρων λειτουργῶν, ἀνεργόμενοι εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς δωδεκάτης δυναστείας, μετὰ τῶν ἐσχηματισθῆ ἢ πεποίησις ὅτι ἡ αἶθουσα εἶνε ἡ νεκρόπολις τοῦ βασιλέως Οὐζουρτάζου, τοῦ ὁποίου ἐπὶ τέλους ἀνεκαλύφθη καὶ ὁ τάφος μετὰ τῶν θησαυρῶν. Τὰ ἐν τοῖς τάφοις τούτοις εὑρεθέντα κοσμητήματα εἶνε ἐκτάκτου ἱστορικῆς καὶ τεχνικῆς σημασίας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Πίδις οὐκίλου.

Ἀπὸ συρμού πλησιάζοντος εἰς τὸ Μοντρεάλ τοῦ Καναδά παρετήρησεν ὁ ὁδηγὸς τῆς ἀτμαμάξης σκύλον τινὰ ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ὅστις ἐγαύγιζε καὶ ἐφώναζε δι' ὄλων του τῶν δυνάμεων· ὁ ὁδηγὸς ἐσύριζεν ἐπανειλημμένως διὰ τῆς μηχανῆς, ὅπως ἐκδιώξῃ τὸ ζῶον, ἀλλ' εἰς μάτην, τοῦτο δὲν ὑπεχώρει, τέλος δὲ κατεπληκώθη καὶ ἐφρονεῦθη ὑπὸ τῆς ἀτμαμάξης· τεμμάχια λευκοῦ ὑφάσματος, ἅτινα παρετήρησεν ὁ ὁδηγὸς ἐπὶ τῶν τραχιῶν ταύτης προσκεκολλημένα τὸν ἠνάγκασαν νὰ σταματήσῃ μετ' ὀλίγον τὸν συρμὸν ὅπως ἐξετασθῇ τὸ πρᾶγμα. Ὑπὸ τὸ πτώμα τοῦ ζώου εὑρέθη μικρὸν παιδίον τεθνεὸς, ὅπερ, ὡς εἰκάζεται, περιπατοῦν προηγουμένως ἐπὶ τῆς γραμμῆς, κατελήφθη ἔπειτα ὑπὸ ὕπνου καὶ ἐκοιμήθη ἐπ' αὐτῆς. Ὁ πιστὸς φύλαξ ἔδωκεν εἰς τὸν πλησιάζοντα συρμὸν σημεῖα ὅπως σταματήσῃ, ἀλλὰ ταῦτα δὲν ἠξιώθησαν προσοχῆς. Οὕτως ἀπέθανεν ὁ κύνων ἐπὶ τῆς σκοπιᾶς του, θῦμα τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος.

Ἡ ἀντοχὴ τῆς γάτας.

Περὶ τῆς ἀντοχῆς τῆς γάτας μαρτυρεῖ τὸ ἐξῆς γεγονός συμβάν ἐσχάτως ἐν Ζάλογῳ. Ἡ σύζυγος ἐμπόρου τινὸς ἐκεῖ ἤκουσεν ἡμέραν τινὰ ἀσθενὲς μικροῦρισμα προσερχόμενον ἐκ τῆς σοφίτας, ὅπου εὐρίσκατο μέγα κιβώτιον. Ἀνοίξασα αὐτὸ εἶδεν ἐξεληθούσαν γάταν ἀκτίσθον καὶ βραδέως κινουμένην ἐκ τῆς ἀδυναμίας· ἀπεδείχθη δὲ ὅτι τὸ κιβώτιον τοῦτο εἶχε κλεισθῆ 18 ἡμέρας πρότερον χωρὶς ν' ἀνοιχθῇ ἐν τῷ μεταξῷ καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα καὶ ὅτι ἡ γάτα εἶχεν εἰσέλθει ἀπαρτήρητος ἐν αὐτῷ καὶ εἶχε μείνει νήστις, ἐπὶ τὸσον χρόνον καὶ ἐν χώρῳ ἀτελέστατα ἀερίζομένῳ. Μετ' ὀλίγων ἡμερῶν ἐλευθε-

ρίαν καὶ καλὴν τροφήν ἡ γάτα ἀνέλαβε τὴν προτέραν εὐρωστίαν.

Τηλεφωνικὴ ἐφημερίς.

Ἐν Βουδαπέστῃ ἰδρύθη ἡ πρώτη τηλεφωνικὴ ἐφημερίς τοῦ κόσμου. Ὁ συνδρομητὴς πληρώνει φρ. 3,85 κατὰ μῆνα καὶ λαμβάνει κατ' οἶκον, διὰ τοῦ τηλεφώνου, τὰς τελευταίας πολιτικὰς, τοπικὰς ἢ ἐμπορικὰς εἰδήσεις, προσερχομένας ἐκ τοῦ κεντρικοῦ γραφείου. Τὸ γραφεῖον τοῦτο διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, τὸ τῆς συντάξεως, τὸ ὅποιον λαμβάνει τὰ τηλεγραφήματα καὶ τὰς προφορικὰς διακοινώσεις, τὰς ἐγγράφει, τὰς κατατάσσει καὶ τὸ τμήμα τῆς δημοσιεύσεως. Ἐν τούτῳ πεπειραμένοι ὑπάλληλοι μεταδίδουσιν εἰς τοὺς συνδρομητὰς, τὸ κείμενον τῶν χειρογράφων, ἅτινα λαμβάνουσιν ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν. Ἡ ὑπηρεσία τῆς τηλεφωνικῆς ἐφημερίδος διαρκεῖ ἀπὸ τῆς 8ης τῆς πρωίας μέχρι τῆς 9ης τῆς ἑσπέρας.

Γίγας καὶ Νάννος.

Εὐρίσκοντο πρὸ τινος ἐν Λονδίῳ καὶ μεγάλως ἐκίνησαν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ καινοῦ δύο νεάνιδες καλούμεναι ἡ μία Ἐλισάβετ Λύσκα, ἡ δὲ ἄλλη πριγκίπισσα Τοπάξιο. Ἡ τελευταία εἶνε νάννος ἔχουσα ὕψος μόλις 65 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου· μολονδὶ μικροτάτη ἢ ἡ πριγκίπισσα εἶνε αὐραμασία τὴν ἀναλογίαν. Ἐγεννήθη ἐν Buenos Ayres ἐκ γονέων γάλλων καὶ ἔχει ἡλικίαν 15 ἐτῶν· ζυγίζει 5 χιλιόγραμμα, ἔχει πόδα 9 ἑκατοστῶν. Ὀμιλεῖ δὲ ἄριστα τὴν ἰσπανικὴν, τὴν ἀγγλικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν. Ἡ σύντροφός τῆς Ἐλισάβετ ἀπ' ἐναντίας ἔχει διαστάσεις γιγαντιαίας. Ἐγεννήθη ἐν Ρωσίᾳ, ἔχει ἡλικίαν 14 ἐτῶν μόνον, ὕψος δὲ 2 μέτρων καὶ 30 ἑκατοστῶν καὶ ζυγίζει 180 χιλιόγραμμα. Ἡ κολοσιαία αὐτῆς κόρη ἐξητάσθη ὑπὸ τοῦ περιφημοῦ ἱατροῦ Βιρχῳδ, ὅστις εἶπεν ὅτι μέχρι τῆς τελείας αὐτῆς ἀναπτύξεως θ' αὐξήσῃ 35 ἑκατοστά, ὥστε ὑποτίθεται ὅτι μετὰ 4 ἢ 5 ἔτη ἡ νέα γίγας θ' ἀποκτήσῃ τὸ ἀξιόλογον ἀνάστημα μέτρων 2 καὶ 60 ἑκατοστῶν.

Τηλεγραφικὴ κατάχρησις.

Ἐάν ἠδύναντο οἱ θαυμασταὶ τοῦ τηλεγράφου, πρὸ τινων δεκάδων ἐτῶν, νὰ ἴδωσιν ὡς ἐν ὀπτασίᾳ τὸ τεράστιον σύμπλεγμα τῶν τε ὑπογειῶν καὶ ἀναερίων συρμάτων, τὰ ὅποια εἶνε σήμερον κοινὰ εἰς τὰ μεγάλα ἐμπορικὰ κέντρα τοῦ πολιτισμένου κόσμου, δὲν θὰ ἐπίστευον τοὺς ὀφθαλμούς των· οὐτὲ θὰ ἐμάντευον ποτὲ ὅτι νέα ἀπηγορευμένη βιομηχανία ἠθελεν ἐφευρεθῆ, συνισταμένη εἰς τὴν κρούσιν τῶν ἠλεκτρικῶν συρμάτων μετὰ τὴν πρόθεσιν ὅπως φραυλόβοι ἄνθρωποι λαμβάνωσι γινῶσιν τηλεγραφημάτων μὴ προωρισμένων δι' αὐτούς, καὶ πορίζωνται ἐντεῦθεν ἀθέμιτον ὄφελος. Τοῦτο συμβαίνει τώρα ἐν Νέα Ὑόρκῃ, ὅπου συμμορία συρματοκρουστῶν, ἀποτελουμένη ἀπὸ εἰκοσιπέντε περίπου ἀσυνειδήτους τηλεγραφικούς ὑπάλληλους καὶ ἄλλους τόσους ὑποδεεστέρους ἐργάτας, ἐξισκουσιν ὡς τακτικὸν ἐπάγγελμα τὸ νὰ κρούωσι τὰ σύρματα δι' ὧν ἀποστέλλονται τ' ἀποτελέσματα τῶν ἱπποδρομικῶν ἀγώνων, ὥστε διὰ τῆς εἰδήσεως ἢν πορίζονται οὕτω νὰ δύνανται νὰ λαμβάνωσι γενναίαν μερίδα ἀπὸ τοῦς διαφόρους ἱπποδρομικοῦς συνδυασμοῦς καὶ τὰ στοιχῆματα. Ἐκτελοῦσι δὲ τὸ ἔργον των μετὰ τὸν ἀναιδέστερον τρόπον, πολλὰκις ἀναμιγνυόμενοι εἰς τὰ σύρματα ἐπὶ τῇ προσάσει ὅτι εἶνε ἐργάται μισθωθέντες ὅπως κάμωσιν ἐπισκευὰς, καὶ λέγεται ὅτι εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ περισταλῇ ἡ βιομηχανία των.